

СТАНОВИЩЕ

*Държавна политика за насърчване на икономическата активност в
слаборазвитите и необлагодетелстваните региони на България. Алтернативи на
традиционните производства.*

УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕЗИДЕНТ,

Националното сдружение на малките семейни ферми и преработватели е неправителствена организация, регистрирана в обществено полезна дейност по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел. Учредено е през 2014 година, по инициатива на група производители и експерти.

Сдружението си поставя за основна цел да обедини малките фермери под обща позиция, безспорно приета от всички и свързана с:

- Създаване на условия за съхраняване и развитие на семейното фермерство, като залог за устойчиво развитие на регионите и запазване на местните общности от социално и икономическо обезличаване
- Създаване на условия за равен достъп до пазара, гарантиращ развитието на семейните ферми като устойчиви икономически структури
- Насърчаване на сдружаването и коопериране на малките земеделски производители, с цел постигане на по-висока добавена стойност и по-добра реализация на продукцията.

До настоящия момент малките фермери не са били представени в публичния дебат за развитието на сектора и техните интереси не са намерили място в приоритетите на националната политика. Разбира се причина за това е й липсата на структура, която ги обединява, като обособена група и защитава специфичните им интереси .

Националното сдружение на малките семейни ферми и преработватели приема за своя единствена кауза защитата и представителството на малките фермери и преработватели.

Това означава, че приемаме:

- Малките семейни фермери и преработватели като специфична група в сектор „Земеделие“, независимо от подсекторната им заетост – Животновъдство, производство на плодове и зеленчуци, трайни насаждения, овощарство, млекопреработка, пчеларство, и т.н.
- Интересите на малките фермери като обществено значими и поставяме тяхната защита, като условие за успешното дългосрочно развитие на земеделието в България
- Липсата на реален пазарен дял полагащ се на малките производители като базов проблем, засягащ устойчивостта на развитието и правото на свободен избор на потребителите.
- Най-важни за развитието на семейното фермерство и на земеделието в страната е развитието на регионите. Затова организацията приема за особено важно сформиранието и развитието на регионалните структури.

Визията ни за насърчаване на икономическата активност в слаборазвитите и необлагодетелстваните региони на България и предлагане на алтернативи на традиционните производства е базирана на основите цели и задачи на сдружението

Ние от НСМСФП считаме, че адекватни предложения за промяна на традиционни производства с алтернативни, трябва да е функция от познаването на потребности на регионите. Това може да се случи единствено и само чрез предоставяне на инициативите и свеждане на процесите по планиране и програмиране на регионално ниво.

Познаването на регионите преминава през комуникация с тях, респективно с техни говорители. Най-адекватните говорители са регионалните структури на браншовите организации. Към този момент браншовите организации се развиват предимно на национално ниво и в зависимост от възможностите си се опитват да влияят на национално ниво. Много рядко дори те, националните браншови организации, познават регионалната специфика на бранша, който представляват. Корекцията на това състояние преминава през нормативно усилие от страна на държавната администрация, която следва да въведе правила за представители на браншови организации и по този начин нормативно да ги насърчи да инвестират и подържат силни браншови структури. Това може да се постигне чрез Закон за браншовите организации, когато говорим за сектор земеделие и селски райони.

Липсата на подобна регулация в момента оставя районите без собствени говорители и отваря вратата за много национални неправителствени браншови структури, които обезсмислят диалога между производителите и властта. Разбира се сме наясно и с факта, че липсата на закон не може да бъде оправдание за разкъсаните социално-икономически и културно-антропологични връзки в обществото. Наясно сме, че сдружаването на земеделските производители в днешно време е изключително трудна задача, но сме наясно и с факта, че то би могло да се катализира, чрез ясни послания и съвместна работа между политици, управляващи и граждани, така щото крайният резултат да е удовлетворяващ за всеки и най-вече за хората живеещи в слаборазвитите и необлагодетелствани региони на България, за да смекчи силния натиск в световен и регионален мащаб от глобализацията и тенденциите за обезлюдяване на селските региони.

Ние считаме, че това е и причината през изминалия и настоящ период България да прилага национална програма за ПСРС, основния недостатък на която е липсата на ясен фокус и приоритетност по отношение на инвестициите, които ще се извършат в

земеделието и селските райони. Липсата на ясно формулирани приоритети, води до нефокусирано финансиране, основано единствено върху опита за максимално усвояване, без оглед на ефективност и ефикасност на разходваните средства. Прилаганият от България подход на централизирано планиране и програмиране, налагания модел на формално прилагане на принципите за публичност и прозрачност при формиране на политиките, както и минималното присъствие на реално функциониращи и участващи в процеса граждански организации от различните секторни и социално-икономически партньори, води до дефокусирани и често опорочени модели водещи до хаотично и небалансирано, често и стихийно развитие на процесите диктувани от политическата конюнктура.

Уважаеми г-н Президент,

Надяваме се, че с така представеното ни становище ще се подпомогне процеса на комуникация и изграждането на равнопоставен диалог с институциите, което е основна предпоставка за провеждане на балансиран политики в интерес на всички български граждани и в частност на малките земеделски производители и живеещите в изостаналите и слабо развити селски райони. Считаме, че усилията им за съхранение и развитие на тези райони, трябва да се подкрепят и възнаградят с адекватни политически инструменти, които да им позволят достоен живот и удовлетвореност от положения труд !

Ние от НСМСФП считаме, че трябва да се положат максимални усилия да съживим и възродим българските села, защото държава без живи села, е държава без бъдеще!

02.04.2015 г.

София

С уважение,

Мъгърдич Хулиян,

Председател на УС на НСМСФП